

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Karlem Svobodou ve věci žalobce **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s.**, se sídlem Praha 6, Čs. armády 786/20, IČ 63839997, zastoupeného Mgr. Markem Lošanem advokátem se sídlem v Praze, Týn 1049/3, proti žalovanému **R [REDAKCE] H [REDAKCE]**, IČ [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], o zaplacení částky 4.446,- Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 4.446,-- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z této částky ročně od 03.08.2010 do zaplacení a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobu podanou u tohoto soudu dne 29.3.2013 vůči žalovanému domáhá zaplacení částky 4.446,- Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný žalobci jako kolektivnímu správci autorských práv nezaplatil odměnu za provozování hudebních děl prostřednictvím reprodukcí přístrojů, která vyplývala z licenční smlouvy a z jejího dodatku, které účastníci uzavřeli dne 10.11.2009, respektive dne 15.6.2010. V rámci dodatku k licenční smlouvě přitom se žalovaný zavázal zaplatit sníženou autorskou odměnu ve výši 4.785,- Kč, a to za provozování hudebních děl prostřednictvím reprodukcí přístrojů za dobu od 1.10.2009 do 31.1.2010 ve svých dvou provozovnách. Protože žalovaný zaplatil pouze jedinou splátku dne 2.8.2010 ve výši 339,- Kč, k doplacení zůstává právě požadovaných 4.446,- Kč.

Žalovaný k věci uvedl, že dodatek ze dne 15.6.2010 skutečně se žalobcem uzavřel, nicméně v dodatku je uvedeno, že doplatek autorské odměny má být poskytnut ve výši 0,- Kč a to na základě faktury splatné do 15 dnů od jejího doručení. Žalovaný před podáním žaloby neobdržel žádný dopis od žalobce, kterým by byl vyzván k uhrazení jakékoliv částky.

Z úřední činnosti, zejména z rozhodnutí ministerstva kultury ze dne 28.2.2001 je soudu známo, že žalobce je jako kolektivní správce mimo jiné oprávněn udělovat souhlas k užití hudebních děl s textem či bez textu při jejich nedivadelním provozování a přenosu provozování živě nebo ze zvukového či zvukově-obrazového záznamu a při provozování rozhlasového a televizního vysílání. Z licenční smlouvy o veřejném provozování hudebních děl z legálně pořízených zvukových a zvukově-obrazových záznamů ze dne 27.10.2009 a z jejího dodatku ze dne 15.6.2010 soud zjistil, že žalovaný se žalobci za veřejnou produkci reprodukováné hudby ve svých provozovnách [REDAKCE] a [REDAKCE] v [REDAKCE], [REDAKCE], zavázal, že za období od 1.10.2009 do 31.1.2010 zaplatí žalobci na autorské odměně úhrnem částku 4.785,- Kč. Z tohoto dodatku je zřejmé, že žalovaný si této své povinnosti musel být vědom navzdory do jisté míry zavádějícímu bodu 2 písmenu a) dodatku, v němž je uvedeno, že provozovatel se zavazuje zaplatit doplatek autorské odměny ve výši 0,- Kč. Nicméně z předchozího odstavce je naprosto zřejmé, že žalovaný namísto původní částky ve výši 14.356,- Kč má platit částku 4.785,- Kč. Nelze se tedy ztotožnit s argumentací žalovaného, že se domníval, že částku ve výši 4.785,- Kč nemá zaplatit on, ale společnost, na kterou byly jeho provozovny převedeny. Dodatek byl uzavřen totiž mezi žalobcem a právě žalovaným, nikoli třetí osobou.

Na základě výše uvedených skutečností soud uzavřel, že žalobce je ve sporu aktivně legitimován, protože je kolektivním správcem majetkových práv autorských podle § 97 zák. č. 121/2000 Sb. (autorského zákona). Proto byl oprávněn se žalovaným uzavřít licenční smlouvu podle § 46 autorského zákona a na jejím základě požadovat částku stanovenou v jejím dodatku, tedy 4.446,- Kč se zákonným úrokem z prodlení. Proto soud žalobě zcela vyhověl.

O právu účastníků na náhradu nákladů řízení soud rozhodoval dle § 142 odst. 1 o.s.ř. v návaznosti na nové ust. § 142a o.s.ř. Z těchto ustanovení vyplývá, že k tomu, aby bylo možné přiznat účastníkovi sporného řízení právo na náhradu nákladů řízení musí být splněny u žalob podaných po 1.1.2013 dvě kumulativní podmínky, když první z nich je převážný úspěch ve věci a druhou z nich zaslání předžalobní výzvy ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení, a to na adresu dlužníka pro doručování, případně na poslední známou adresu dlužníka. Žalovaný sice měl ve věci plný úspěch, nicméně neprokázal, že by „předžalobní výzvu k úhradě dlužné částky“, jež je obsahem spisu a která je datována dnem 17.9.2010, žalovanému skutečně zaslal. Navíc soud nemůže přehlédnout, že výzva je datována dnem 17.9.2010, ovšem k podání žaloby došlo až dne 29.3.2013, tedy s přibližně dva a půl ročním odstupem. Nalézací soud se domnívá, že mezi předžalobní výzvou a podáním žaloby musí být určitá časová souvislost. Předžalobní výzva totiž má být upozorněním žalovanému, že v dohledné, tedy relativně krátké době, se vystaví riziku soudního řízení o zaplacení žalobcova požadavku, pokud tento požadavek sám dobrovolně nesplní. I kdyby tedy byla předžalobní výzva žalovanému vzápětí po svém vyhotovení skutečně doručena, obava žalovaného, že se pro případ nezaplacení dluhu vystaví riziku soudního řízení, již v době podání žaloby nemohla přetrvávat a žalobce měl za takových okolností učinit novou výzvu, která by byla s podáním žaloby ve skutečné časové souvislosti. Proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Žalobce během řízení neuvedl žádné skutečnosti zvláštního zřetele hodné (§ 142a odst. 2 o.s.ř., které by soud mohly i za daných okolností vést k tomu, že žalobci má být přiznáno plné právo na náhradu nákladů řízení).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný svého práva domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí, nebo návrhem na exekuci.

V Plzni dne 26.06.2013

Za správnost vyhotovení:
Iveta Černá
v z. Monika Vávrová

JUDr. Karel Svoboda, v. r.
samosoudce